

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 251-1916)

Originalt emne

Offentlig Renlighed

Offentlig Renlighed/Renovation

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 13. juli 1916](#)
- 2) [Byrådsmødet den 28. september 1916](#)
- 3) [Byrådsmødet den 12. oktober 1916](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 13. juli 1916 - side 7

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 251-1916)

Andragende fra Entreprenørerne for Dagrenovationskørslen om Forhøjelse af Entrepresesummerne fra 1. Maj 1916 at regne.

Formanden forelagde Brolægningsudvalgets Indstilling, der gik ud paa at yde Entreprenørerne det af dem ønskede Tillæg, dog at Tillægget først beregnes fra 1. November 1916, samt om, at Tiden for Dagrenovationens Udførsel forlægges med en Time. Skulde Entreprenørerne fastholde Kravet om, at Tillægget skal gælde fra 1. Maj, ønskede Udvalget Bemyndigelse til enten at imødekomme dette Krav eller til at lade afholde ny Licitation.

Mikael Johansen havde intet imod at give Forhøjelsen, men vilde bede Udvalget benytte Lejligheden til at paalægge Entreprenørerne at varetage deres Pligter bedre end hidtil.

Kasserne kunde ofte henstaa i 14 Dage uden at blive tømt, og ved Tømningen blev Gaarden ofte svinet slæmt til.

Magnus Nielsen fandt det urigtigt at rejse Anke overfor Udvalget for Arbejdets Udførelse, da Tilsynet hermed var undergivet Politiet. Taleren anbefalede dernæst Indstillingen, idet han udtalte, at der i Øjeblikket næppe var andet at gøre end at gaa ind paa Entreprenørernes Fordringer Ordningen skulde kun gælde for 1 Aar, da man arbejdede med Forslag til en Rengøringsanstalt og en Forbrændingsanstalt.

Niels Jensen spurgte, om Udvalget havde givet Entreprenørerne Tilladelse til Svinehold paa Renovationspladsen. Der skulde efter Sigende være flere Hundrede Svin derude.

Mikael Johansen vidste nok, at Tilsynet med Renovationens Udførelse førtes af Politiet, men syntes ikke, at en høflig Henvendelse fra Udvalget til Entreprenørerne kunde skade.

Jakob Jensen anbefalede Indstillingen. Taleren var glad ved, at man snart kunde faa en Forbrændingsanstalt, men var forbavset over, at Udvalget tænkte paa at stille Forslag om at oprette en Rengøringsanstalt.

Magnus Nielsen bemærkede, at der i Fortsættelse af det i sin Tid vedtagne maatte fremsættes Forslag om en Rengøringsanstalt. Naar man ikke vilde gøre Indførelse af W. C. obligatorisk, vilde det være nødvendigt at indføre et bedre Tøndesystem. Svineholdet paa Renovationspladsen kendte Taleren intet til.

Indstillingen vedtoges.

Uddrag fra byrådsmødet den 28. september 1916 - side 6

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 251-1916)

Meddelelse fra Brolægningsudvalget om Resultatet af Forhandlingerne med Entreprenørerne for Dagrenovationskørselen om Forhøjelse af Entreprisesummerne.

Magnus Nielsen erindrede om, at Byraadet havde givet Udvalget Bemyndigelse til at forhandle med Entreprenørerne om en højere Betaling. Udvalget var imidlertid blevet pure afvist, idet Entreprenørerne fastholdt deres Krav og vilde fratræde til 1ste November. Udvalget maatte saa efter Byraadets Vedtagelse udskrive ny Lictation, men forinden

reviderede det de gamle Konditioner og sendte dem til Sundhedskommissionen, der foretog nogle mindre Ændringer i dem, som Udvalget kunde acceptere. Da Tiden var løbet fra Udvalget, og Sagen skulde være i Orden til 1. November, havde Udvalget tilladt sig at udbyde Entrepriserne. Naar Fristen var udløbet, skulde der fremkomme Indstilling til Byraadet om Arbejdets Bortgivelse. Den væsentligste Ændring var, at Byen blev delt i 7 Distrikter i Stedet for i 4. Ved denne Ordning vilde det blive lettere for mindre Vognmænd at give Tilbud.

Betingelserne godkendtes.

Uddrag fra byrådsmødet den 12. oktober 1916 - side 1

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 251-1916)

Indstilling fra Brolægningsudvalget om efter afholdt Licitation at overdrage Bortførelsen af Dagrenovationen for alle 7 Distrikter til Vognmand C. Knudsen for 65600 Kr.

Magnus Nielsen oplyste, at Udgiften i 1913 havde været ca. 45000 Kr. og i Krigens første Aar var blevet ea, 53000 Kr., men at Vognmændene nu mente at kunne forlange, hvad det skulde være. Byraadet havde derfor for nogen Tid siden givet Udvalget Tilladelse til at udbyde Arbejdet i ny Licitation, og ved samme Lejlighed havde man faaet ny Kontrakter udarbejdet. Efter de billigste Tilbud ved Licitationen vilde Udgiften imidlertid blive 75703 Kr., hvilket betød et saa klækkeligt Paalæg, at Udvalget tog Licitationen tilbage og spurgte de bydende om, hvad de vilde renovere for, naar de fik Lov til at arbejde hele Dagen. Dette kunde nemlig godt lade sig gøre, efter at man havde faaet de ny Vogne, og Sundhedskommissionen havde heller intet der imod. Der fremkom saa ny Tilbud, hvorefter Udgiften dog ikke gik længere ned end til 71095 Kr., og Udvalget havde faaet den bestemte Opfattelse, at de bydende paa Forhaand havde delt Arbejdet imellem sig. Det var imidlertid saa kommet til Uenighed mellem Vognmændene, og Vognmand Knudsen indgav da et samlet Tilbud paa 65600 Kr., hvis han kunde faa hele Arbejdet. I Dag var der tillige kommet nye Tilbud fra flere forskellige, hvorefter den samlede Udgift vilde blive godt 64000 Kr., men da det vilde være urigtigt at modtage disse Underhaandstilbud, indstillede Udvalget, at man overdrog hele Entreprisen til Vognmand Knudsen for 65600 Kr., hvis han kunde stille den fornødne Kaution. Til Sammenligning skulde nævnes, at Udgiften i

København var 725000 Kr.

Samuelson bemærkede, at man stod overfor en Ringdannelse af Vognmænd, men at disses Formand mærkelig nok havde brudt Ringen ved at tilbyde at overtage hele Arbejdet. Denne Ringdannelse fra Vognmændenes Side maatte medføre, at Kommunen, naar man kom under rolige Forhold, blev sin egen Entreprenør, hvad den meget vel kunde være, efter at de 14 ny Vogne var blevet anskaffet. Naar man blev saaledes behandlet af Vognmandsforeningen, var der god Grund for Kommunen til selv at lade Arbejdet udføre, hvilket Hr. Magnus Nielsen ogsaa var enig i. Københavns Kommune var ogsaa selv begyndt for enkelte Distrikters Vedkommende at være sin egen Entreprenør. Selv om der havde været nogen Stigning af Arbejdsløn og Foderpriser, var Udgiftens Stigning altfor abnorm. At der kunde arbejdes til Kl. 5, medførte naturligvis, at Arbejdet kunde udføres billigere.

Simonsen troede, at baade Kommunen og de private Grundejere vilde staa sig godt ved, at Kommunen overtog baade Dag- og Natrenovationen. En rationel Ordning af denne Sag var blevet udskudt af Hensyn til Indførelsen af W. C. Taleren havde stadig hævdet, at W. C. ikke vilde blive helt indført den første Menneskealder, og Tiden syntes at give ham Ret. Man kunde derfor lige saa godt først som sidst overtage det hele selv, navnlig da man derved vilde slippe med Halvdelen af Udgiften. Det vilde være meningsløst at finde sig i Vognmændenes Opskrining af Priserne.

Jakob Jensen skulde ikke filosofere over, hvor længe det vilde vare med at faa W. C. indført over det hele, men vilde dog bemærke, at man kun havde haft W. C. i 3 Aar, og at Tilslutningen havde været meget god. Arbejdslønnen var kun steget forholdsvis lidt, men Foderpriserne og Hestepriserne var steget med henholdsvis 225 % og 300 %, ligesom ogsaa Priserne paa Seletøj var steget betydeligt, saa Taleren misundte i og for sig ikke Vognmændene, og skønt han var Ven af Tanken om at lade Kommunen selv overtage Renovationens Udførelse, vilde han dog fraraade, at man gik dertil i disse Dage.

Samuelson var ganske klar over, at man maatte se at finde en bedre Ordning med Hensyn til Natrenovationens Udførelse, da det jo nok vilde vare længe, inden W. C. blev indført over det hele. Udvalget mente dog, at man burde se Tiden lidt an, da der jo kun var gaaet faa Aar, siden W. C. Systemet var blevet paabegyndt. Udvalget laa med Forslag til en Forbrændingsanstalt for Dagrenovation, men Tiden egnede sig næppe til at gennemføre Forslaget, ja man kunde maaske ikke engang faa det fornødne Materiale. Gentofte

Kommune havde i hvert Fald maattet standse et lignende Arbejde, fordi der ikke kunde skaffes Kedler. Udvalget havde endvidere undersøgt Muligheden for at indføre et Kompostsystem, men det viste sig, at man, hvor man havde et saadant, ikke kunde blive af med Komposten, hvilket jo ikke tilskyndede til at indføre Systemet.

Carl Laursen havde Erfaring for, at det ikke var nogen lukrativ Forretning at være Vognmand i disse Tider.

Jakob Jensen bemærkede, at de Landmænd, som brugte Kompost hvert Aar, snart kom til kun at høste Tisler og Burrer.

Indstillingen vedtoges.

